

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/12/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4219201157
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4219201157.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovvej a členiek senátu Mgr. Ingrid Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, v spore žalobkyne: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C., D. E. XXXX/XX, zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Vlasta Suchanová, s. r. o., so sídlom Nové Zámky, Podzámska 32, IČO: 53 344 294 proti žalovanému: F. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C., D. E. XXXX/XX, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Ing. Vajliková, s. r. o., so sídlom Komárno, Ul. biskupa Királya 6, IČO: 47 251 395, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 27. novembra 2023 č. k. 10C/13/2019-938 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že určil, že:

„I. Do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patrí:

a) Nehnuteľnosti:

a. rodinný dom nachádzajúci sa v katastrálnom území G., obec C., F. H., bez súpisného čísla, postavený na parcele číslo 2228/113, v hodnote 46 330,94 eura;

b. pozemok parcely registra „C“ v katastrálnom území G., obec C., okres Komárno, zapísaný v katastri nehnuteľností na LV č. XXX, parcelného čísla 4362 o výmere 16388 m² orná pôda v hodnote 13 000 eur;

b) Hnuteľné veci:

a. Postrekovač 400 l v hodnote 400 eur;

b. Traktor značky Zetor 8245 v hodnote 7000 eur;

c. Traktor značky Zetor 5011 v hodnote 6000 eur;

d. Pluh značky AKPIL (3 radlice) v hodnote 600 eur;

e. Podmetacie disky Agro-industria v hodnote 1500 eur;

f. Bubnová kosačka značky AKPIL v hodnote 400 eur;

g. Kombinátor značky Rovinka v hodnote 800 eur;

h. Vozík domácej výroby v hodnote 200 eur;

i. Vlečka 9 tonová v hodnote 1000 eur;

j. Malé valce 3 ks spolu v hodnote 500 eur;

k. Rozmetadlo priemyselných hnojív značky INO v hodnote 400 eur;

l. Sečkovica v hodnote 200 eur;

m. Konštrukcie fóliovníkov 50 m a 30 m spolu v hodnote 2000 eur;

n. Kuchynský robot čínskeho výrobcu bielej farby v hodnote 300 eur;

- c) Zostatok na účte žalovaného č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vo J. K. G., L., ku dňu zániku BSM, 11.11.2017, vo výške 31,42 eura;
- d) Zostatok na účte žalovaného č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vo J. K. G., L., ku dňu zániku BSM, 11.11.2017, vo výške 11,54 eura;
- e) Zostatok na účte žalovaného č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v I. I., L., ku dňu zániku BSM, 11.11.2017, vo výške 77,41 eura;
- f) Zostatok na vkladnej knižke žalovaného č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v I. I., L., ku dňu zániku BSM, 11.11.2017, vo výške 13,91 eura.

II. Do výlučného vlastníctva žalobkyne súd prikázal:

- a) pozemok parcely registra „C“ v katastrálnom území G., obec C., okres Komárno, zapísaný v katastri nehnuteľností na LV č. XXX, parcelného čísla 4362 o výmere 16388 m² orná pôda v hodnote 13 000 eur;
- b) Postrekovač 400 l v hodnote 400 eur;
- c) Traktor značky Zetor 8245 v hodnote 7000 eur;
- d) Traktor značky Zetor 5011 v hodnote 6000 eur;
- e) Pluh značky AKPIL (3 radlice) v hodnote 600 eur;
- f) Podmetacie disky Agro-industria v hodnote 1500 eur;
- g) Bubnová kosačka značky AKPIL v hodnote 400 eur;
- h) Kombinátor značky Rovinka v hodnote 800 eur;
- i) Vozík domácej výroby v hodnote 200 eur;
- j) Vlečka 9 tonová v hodnote 1000 eur;
- k) Malé valce 3 ks spolu v hodnote 500 eur;
- l) Rozmetadlo priemyselných hnojív značky INO v hodnote 400 eur;
- m) Sečkovica v hodnote 200 eur;
- n) Kuchynský robot čínskeho výrobcu bielej farby v hodnote 300 eur;

III. Do výlučného vlastníctva žalovaného súd prikázal:

- a) rodinný dom nachádzajúci sa v katastrálnom území G., obec C., okres Komárno bez súpisného čísla postavený na parcele číslo 2228/113, v hodnote 46 330,94 eura;
- b) Konštrukcie fóliovníkov 50 m a 30 m spolu v hodnote 2000 eur;
- c) Zostatok na účte žalovaného č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vo J. K. G., L., ku dňu zániku BSM, 11.11.2017, vo výške 31,42 eura;
- d) Zostatok na účte žalovaného č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vo Všeobecnej úverovej banke, a. s., ku dňu zániku BSM, 11.11.2017, vo výške 11,54 eura;
- e) Zostatok na účte žalovaného č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v I. I., L., ku dňu zániku BSM, 11.11.2017, vo výške 77,41 eura;
- f) Zostatok na vkladnej knižke žalovaného č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v I. I., L., ku dňu zániku BSM, 11.11.2017, vo výške 13,91 eura.

V poradí IV. výrokom súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi titulom finančného vyporiadania sumu 10.482,61 eura do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania (V. výrok) a o trovách konania štátu tak, že štát má proti žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50% a proti žalovanému v rozsahu 50% (VI. výrok). Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 143 ods. 1, § 145 ods. 1, 2, § 148 ods. 1, § 149 ods. 1, 3, 4 a § 150 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu po rozvoďte ich manželstva. Rozsudkom Okresného súdu Komárno 16P/72/2017 zo 16. 10. 2017 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre 8CoP/9/2018, právoplatným dňa 11. 11. 2017, bolo manželstvo žalobkyne s F. B. rozvedené. Žalobkyňa skutkovo tvrdila, že za trvania manželstva nadobudli nehnuteľnosť - nadstavbu rod. domu postavenú na parc. č. 2228/26 č. súp. 2263 v k. ú. G., ktorý sa nachádza v D. E. XX, ktorá nehnuteľnosť, a to rodinný dom je zapísaný na LV č. XXX spolu s pozemkami v prospech bývalého manžela. Bývalý manžel nikdy nespochybňoval, že by rodinný dom nebol spoločný, teda, že by netvoril zaniknuté BSM, ani nikdy tieto skutočnosti nenamietal. Predmetnú nehnuteľnosť začali stavať 3 roky po uzatvorení manželstva zo spoločných finančných prostriedkov získaných prácou v poľnohospodárstve (manželstvo uzatvorené 09. 05. 1987), keďže pozemky, na ktorých je postavená domová nehnuteľnosť, sú vo výlučnom vlastníctve jej bývalého manžela (parc. registra „C“ č. 2228/26, 2228/68, 2228/113). V predmetnej nehnuteľnosti nebýva, nakoľko bola nútená opustiť domovú nehnuteľnosť z dôvodov zlej hygieny v nej, ktorá bola spôsobená pričinením bývalého manžela. Ďalej medzi spoločný majetok patrí pozemok na LV XXX pre k. ú. G., ako parc. č. 4362 o výmere 16388 m² orná pôda, ktorý bol zakúpený v roku 2015 zo spoločných finančných prostriedkov, aj keď je evidovaný na mene bývalého manžela. Bývalý manžel bol SHR počas manželstva, avšak v dôsledku

priznania starobného dôchodku zrušil podnikanie, naďalej však hospodári na ornej pôde cca 7 ha. Ďalej medzi spoločný majetok patria hnuiteľné veci, a to postrekovač 400 l - 500 eur, traktor zn. Zetor 8245 bez TP a ŠPZ - 5000 eur, traktor zn. Zetor 5011 s TP, bez ŠPZ - 5 000 eur, pluh zn. AKPIL /3 radlice/ - 500 eur, podmetacie disky zn. Agro-industria - 1 000 eur, bubnová kosačka zn. AKPIL - 300 eur, kombinátor zn. Rovinka - 500 eur, vozík /domáca výroba/ - 200 eur, vlečka /9 tonová/ s TP bez ŠPZ - 1 000 eur, malé valce 3 ks - 200 eur, rozmetadlo priemyselných hnojív zn. INO - 300 eur, sečkovica - 200 eur. Za trvania manželstva pri výkone poľnohospodárskej činnosti a chovu zvierat nadobudli konštrukcie fóliovníkov 50 m a 30 m - 3 000 eur a strešnú konštrukciu s plechovou krytinou - 2 000 eur (na uskladnenie strojov). Ku dňu právoplatnosti rozvodu manželstva mali 6 ks hovädzieho dobytku v hodnote 4 500 eur. Bývalý manžel výlučne hospodáril s fin. prostriedkami, rozhodoval o tom, čo sa kúpi a rozdeľoval jej peniaze na domácnosť, ľahkovážne nakladal s úsporami, ktoré v roku 2000 tvorili 700.000,- Sk, ktoré vložil do BMG Invest, AGW s. r. o. Niektoré fin. prostriedky mal uložené na účte v B. G., vo J. G. a v I. L., avšak ona nemala prístup k jednotlivým účtom a nemala prehľad o jednotlivých aktivitách. Žalobkyňa záverom označila spoločné účty a vkladné knižky: vkladná knižka J. L. pod č. XXXXXXXXXXXXXXXX zostatok 8 704 eur, vkladná knižka J. L. I. pod č. XXXXXXXXXXXXXXXX zostatok 8 000 eur, B. G. L. č. účtu XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX, emisné číslo 1877002525 - vyplatená hotovosť 9 700 eur, I. I. L. č. účtu: I. XXXX XXXX XXXX XXXX zostatok 8 000 eur, vkladná knižka I. I. L. - č. účtu: I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX zostatok 8 704 eur.

1.2. Strany sporu sú rozvedení manželia. Ich manželstvo bolo uzavreté 09. 05. 1987 a právoplatne rozvedené dňa 11. 11. 2017. Súd prvej inštancie zistil, že v priebehu sporu sa medzi stranami stalo nesporným, že do masy BSM patrí: pozemok parcely registra „C“ v katastrálnom území G., obec C., okres Komárno, zapísaný v katastri nehnuteľností na LV č. XXX, parcelného čísla 4362 o výmere 16388 m² orná pôda v hodnote 13 000 eur;

- Postrekovač 400 l v hodnote 400 eur;
- Traktor značky Zetor 8245 v hodnote 7000 eur;
- Traktor značky Zetor 5011 v hodnote 6000 eur;
- Pluh značky AKPIL (3 radlice) v hodnote 600 eur;
- Podmetacie disky Agro-industria v hodnote 1500 eur;
- Bubnová kosačka značky AKPIL v hodnote 400 eur;
- Kombinátor značky Rovinka v hodnote 800 eur;
- Vlečka 9 tonová v hodnote 1000 eur;
- Malé valce 3 ks spolu v hodnote 500 eur;
- Rozmetadlo priemyselných hnojív značky INO v hodnote 400 eur;
- Sečkovica v hodnote 200 eur;
- Kuchynský robot čínskeho výrobcu bielej farby v hodnote 300 eur;
- Zostatok na účte žalovaného č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vo J. K. G., L., ku dňu zániku BSM, 11.11.2017, vo výške 31,42 eura;
- Zostatok na účte žalovaného č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vo J. K. G., L., ku dňu zániku BSM, 11.11.2017, vo výške 11,54 eura;
- Zostatok na účte žalovaného č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v I. I., L., ku dňu zániku BSM, 11.11.2017, vo výške 77,41 eura;
- Zostatok na vkladnej knižke žalovaného č. I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v I. I., L., ku dňu zániku BSM, 11.11.2017, vo výške 13,91 eura.

Sporové strany sa zároveň zhodli na tom, že vyššie uvedenú nehnuteľnosť a hnuiteľné veci prevezme žalobkyňa a zostatky na účtoch prevezme žalovaný. Taktiež je nesporná cena rodinného domu v sume 46 330,94 eura a konštrukcií fóliovníkov v sume 2 000 eur. Sporným však je to, či patria do masy BSM. Žalovaný totiž vo vzťahu k domu namietal svoj vklad 400. 000,- Kčs a realizáciu stavby pred tým, ako by manželia spoločne hospodáрили a tvorili spoločnú domácnosť a vo vzťahu ku konštrukciám fóliovníkov, že tieto existovali ešte pred uzavretím manželstva, aj keď v rozpore s týmito jeho skutkovými tvrdeniami, sú jeho ďalšie skutkové tvrdenia a návrhy na reálnu deľbu rodinného domu a na prevzatie konštrukcií fóliovníkov žalobkyňou. Ako ďalšie je nesporné, že v čase rozvodu manželstva vlastnili manželia 6 kusov hovädzieho dobytku, ktorý už v čase rozhodnutia súdu neexistuje, pretože ho rozvedený manžel spotreboval. Sporná je však jeho cena. Sporným je tiež vozík domácej výroby v hodnote 200 eur, ku ktorému žalovaný tvrdil, že je časťou zavlažovacieho zariadenia, ktoré mu bolo vydané v rámci reštitúcie spolu s hospodárskymi zvieratami, z ktorého iba odmontoval iba vrchnú časť - bubon, pričom hovädzí dobytok existujúci v čase rozvodu bol iba prírastkom jeho oddeleného majetku. Sporným vo veci ďalej je, či pohľadávky žalovaného voči BMG Invest, s. r. o. a AGW, s. r. o. patria do BSM, a taktiež, či suma

vyplateného doplnkového dôchodkového sporenia žalovanému dňa 20. 07. 2017 v sume 9 700 eur patrí do BSM. Okrem toho, žiadala žalobkyňa v rámci finančného vypořádania zohľadniť výbery žalovaného z účtu I.: I. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX dňa 27. 01. 2017 vo výške 3 500 eur a dňa 12. 09. 2017 vo výške 3 300 eur. Sporové strany záverom sporu zhodne uviedli, že biela práčka, zakúpená v rokoch 2016-2017, netvorí masu BSM.

1.3. Súd prvej inštancie zistil, že rodinný dom, ktorého sa spor týka, nemá dosiaľ založený list vlastníctva a je bez súpisného čísla. Na LV č. XXX je zapísaný starý rodinný dom so súpisným číslom XXXX a orientačným číslom XX, ktorý je vo výlučnom vlastníctve žalovaného a nie je predmetom sporu, pretože nepatrí do masy BSM. Sporný rodinný dom bol postavený v roku 1990, užívaný je od roku 1993 a zameraný bol geometrickým plánom číslo R-49-65/93 Ing. Ladislavom Radvanským. Tento rodinný dom nie je reálne deliteľný, resp. iba za použitia značných finančných prostriedkov je možné z neho vytvoriť dve samostatné bytové jednotky. Žalovaný má voči úpadcovi B. M. G. Invest, s. r. o. prihlásenú do konkurzu pohľadávku vo výške 753.132,- Sk, ktorá bola správcom konkurznej podstaty uznaná v celom rozsahu a voči úpadcovi AGW, s. r. o., pohľadávku vo výške 244.533,- Sk, ktorá bola správcom konkurznej podstaty uznaná vo výške 243.744,-Sk. Žalovanému bola dňa 20. 07. 2017 vyplatená suma 9 700 eur zo strany Prvá penzijná správcovská spoločnosť. Na základe súčinnosti bánk boli zistené zostatky na všetkých účtoch manželov ku dňu zániku manželstva tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku. Celoslovenskou lustráciou v katastri nehnuteľností (č. I. 658) bolo zistené, že žalovaný má vo svojom výlučnom vlastníctve niekoľko ďalších nehnuteľností, ktoré sú vedené na rôznych listoch vlastníctva. M. N. B., B. súdu dňa 17. 05. 2023 oznámil, že nemá vedomosť o vydanom majetkovom podiele žalovaného z Poľnohospodárskeho družstva Bohatá. ÚPSVaR Komárno súdu dňa 07. 11. 2022 oznámil, že žalovaný nebol evidovaný ako žiadateľ o príspevok na vytvorenie pracovného miesta na samozamestnanie v období rokov 1993 až 1994. Z inzerátov na predaj hovädzieho dobytku bolo zistené, že 1 kus sa predáva v sumách od 1 000 do 1 700 eur. Pani L. C. dňa 21. 06. 2023 písomne vyhlásila, že jej brat, žalovaný, bol od roku 1980 do roku 1987 jedným z najväčších predajcov zeleniny v D. E. a Poľnohospodárske družstvo Bohatá mu vydalo majetkový podiel v naturáliách v hodnote 216.000,- Kčs. Do stavby rodinného domu investoval 400.000,- Kčs.

1.4. Súd prvej inštancie, okrem nesporných hnutelných a nehnuteľných vecí uvedených vyššie, zahrnul do masy BSM rodinný dom nachádzajúci sa v katastrálnom území G., obec C., okres Komárno, bez súpisného čísla, postavený na parcele číslo 2228/113, v hodnote 46 330,94 eura, vozík domácej výroby v hodnote 200 eur a konštrukcie fóliovníkov 50 m a 30 m spolu v hodnote 2 000 eur. Rodinný dom bol manželmi postavený začiatkom 90-tych rokov a užívať ho začali v roku 1993. Predmetný dom nemá založený list vlastníctva a nejedná sa preto o rodinný dom na LV č. XXX, ktorý je vo výlučnom vlastníctve žalovaného. Vzhľadom na to, že sporové strany uzavreli manželstvo v roku 1987, je zrejmé, prečo súd vychádza z toho, že dom patrí do BSM. Žalovaný síce skutkovo tvrdil, že dom postavil z vlastných finančných prostriedkov v celkovej sume 400.000,- Kčs, pričom z nich sumu 216. 000,- Kčs dostal ako majetkový podiel v naturáliách od Poľnohospodárskeho družstva Bohatá, tieto skutkové tvrdenia sa však žalovanému podľa názoru súdu nepodarilo preukázať. Žalovaný síce do konania predložil písomné vyhlásenie jeho sestry, ktorá jeho skutkové tvrdenia podporila, avšak inými navrhovanými dôkazmi zo strany žalovaného sa ich preukázať nepodarilo. Poľnohospodárske družstvo Bohatá podľa všetkého neexistuje, respektíve nevykazuje žiadnu činnosť a na zásielky zo strany súdu neodpovedalo. Bývalý štatutár družstva uviedol, že nemá žiadnu vedomosť o vydaných majetkových podieloch pre žalovaného. Okrem toho, žalobkyňa do spisu taktiež predložila písomné vyjadrenia, ktoré podporovali jej skutkové tvrdenia o tom, že dom postavili spoločne s bývalým manželom zo spoločných finančných prostriedkov. Navyše, súdu nie je zrejmé, prečo by žalovaný navrhoval rozdelenie domu, resp. vytvorenie dvoch samostatných jednotiek tak, ako to v priebehu sporu urobil, pokiaľ trval na tvrdení, že dom nepatrí do BSM. Vzhľadom na to, že dom sa podľa posudku nedal reálne rozdeliť a vytvoriť z neho dve samostatné bytové jednotky by si vyžadovalo nemalé finančné prostriedky, bolo potrebné, aby súd rozhodol prikázaním domu jednému z bývalých manželov. O dom mal navyše záujem žalovaný, ktorý zároveň tvrdil, že nemá finančné prostriedky na výplatu žalobkyne, pričom táto dom pre seba alebo deti už nepotrebovala. Žalovaný však bol ochotný ju vyplácať mesačne sumou 100, neskôr 250 eur. Súd však lustráciou v katastri nehnuteľností zistil, že žalovaný vlastní niekoľko nezanedbateľne veľkých pozemkov, z ktorých predaja by dokázal zaplatiť finančné vyrovnanie, čo však žalovaný v priebehu celého sporu odmietal, pričom však aj naďalej trval na tom, že rodinný dom má byť prikázaný jemu. Súd sa s touto situáciou preto vysporiadal tak, že rodinný dom prikázal žalovanému, pričom má za to, že dostatočne preskúmal finančné pomery a možnosti žalovaného na výplatu žalobkyne z jeho oddeleného

majetku. Súd sa tiež zaoberal otázkou, či môže o nezapísanom rodinnom dome v rámci vyporiadania BSM rozhodnúť, pričom dospel k záveru, že áno a dom označil tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

1.5. Vozík domácej výroby v hodnote 200 eur a konštrukcie fóliovníkov 50 m a 30 m spolu v hodnote 2 000 eur sú obe nesporné, že existovali v čase rozvodu manželstva a existujú aj dosiaľ. Sporové strany sa taktiež zhodli na ich hodnote a súd ich preto poňal do masy BSM. Žalovaný nepreukázal súdu svoje skutkové tvrdenia o tom, že by vozík bol súčasťou mechanizmu, ktorý mu mal byť vydaný v rámci reštitúcie pred vznikom manželstva a taktiež ani tvrdenie o tom, že konštrukcie fóliovníkov existovali už pred vznikom manželstva. Vozík preto tak, ako aj ostatné stroje a mechanizmy poľnohospodárskej výroby, prikázal žalobkyni, ktorá ich bude môcť speňažiť a konštrukcie žalovanému, vzhľadom na to, že sa nachádzajú na jeho pozemkoch a žalobkyňa o ne záujem nemala. O zostatkoch na účtoch, vzhľadom na to, že išlo o účty výlučne vedené na meno žalovaného, rozhodol tak, že ich prikázal žalovanému a žalovaného zaviazal na vyplatenie finančného vyrovnania. Nesporným bolo aj tvrdenie o existencii 6 ks hovädzieho dobytku v čase zániku BSM, ako aj to, že dobytok už neexistuje pretože ho žalovaný spracoval a predal, prípadne skonzumoval, pričom žalobkyňa podľa názoru súdu dostatočne preukázala hodnotu dobytku v čase rozhodnutia súdu niekoľkými inzerátmi. Treba dodať, že žalobkyňa aj v súvislosti s týmito inzerátmi skutkovo tvrdila cenu 1 ks dobytku v priemere 800 eur, teda značne nižšiu ako priemerne vychádzala na základe predložených inzerátov. Súd preto vychádzal z toho, že cena 1 ks dobytku v sume 800 eur je preukázaná a žalovaného zaviazal na vyplatenie finančného vyrovnania.

1.6. Súd prvej inštancie ďalej ustálil, že do masy BSM nepatrí pohľadávka žalovaného voči B.M.G.INVEST s. r. o. a AGW s. r. o. a poukázal pritom na súdnu prax pri vyhodnotení ustanovenia § 143 Občianskeho zákonníka upravujúceho rozsah vecí patriacich do BSM, ktorý netvorí majetkové práva, ktoré za trvania manželstva vzniknú jednému z manželov. Za takéto právo je potrebné považovať napr. mzdu, poistné jedného z manželov. Tie sa stávajú bezpodielovým spoluvlastníctvom až okamihom, keď boli tieto finančné prostriedky vyplatené jednému z manželov za trvania manželstva. Preto, pokiaľ tieto pohľadávky neboli reálne vyplatené, predstavujú iba majetkové právo, ktoré nemožno zahrnúť do BSM. Treba tiež uviesť, že predmetné finančné prostriedky boli do uvedených spoločností vložené pred značným časovým odstupom počítaným v podstate už na desaťročia a tvrdenia žalobkyne, že o vložení týchto prostriedkov nevedela, nie sú preukázané. Je pravdou, že skutkové tvrdenia žalobkyne o tom, kto v domácnosti hospodáril s peniazmi, potvrdili deti sporových strán, na druhej strane však je nutné uviesť, že v každej rodine môžu byť vzájomné vzťahy, kompetencie a dohody nastavené inak, pričom však plynutím času nemusia byť nemenné a rodinná dynamika môže tieto východiská podrobiť záťažovým testom. Akokoľvek však, návrh na rozvod zo strany žalobkyne prišiel až v roku 2017. Do tohto času, zdá sa, a vyplýva to aj z vykonaného dokazovania z výpisu účtov, že nebolo nezvyčajné, že žalovaný z účtu čas od času vybral väčšiu sumu peňazí (v porovnaní s inými výbermi) tak, ako sa to stalo aj 12. 09. 2017, kedy vybral z účtu sumu 3.300 eur a rovnako aj 27. 01. 2017, kedy vybral sumu 3.500 eur, na ktoré poukázala žalobkyňa ako na pokútne výbery, ktoré ju ukrátili o jej časť BSM. K tomuto je nutné dodať, že podobný výber bol zo strany žalovaného uskutočnený aj 21. 09. 2015 v sume 4.500 eur, a teda zdá sa, že rodina takýmto spôsobom fungovala. Okrem toho, výber sumy 3.500 eur z 27. 01. 2017 bol realizovaný ešte dávno predtým, ako by žalobkyňa podala na súd návrh na rozvod, ktorý bol podaný až 20. 04. 2017, a navyše, žalovaný sa k týmto výberom skutkovo vyjadril tak, že potreboval zaplatiť ďalšiu pracovnú silu na hospodárstve a kupoval si jedlo a odev, čo v podstate zodpovedá aj jeho výpovedi v rozvodovom konaní, kde uviedol, že tieto peniaze minul na poľnohospodársku výrobu a na seba, pretože si sám zabezpečuje stravu. Navyše, z vykonaného dokazovania vyplynulo, že medzi bývalými manželmi to nebolo celkom tak, že by iba žalovaný disponoval všetkými peniazmi. Je preukázané, že aj žalobkyňa mala svoj bankový účet spolu so sporiacim účtom, z ktorého si napríklad dňa 03. 06. 2016 vybrala hotovosť v sume 5.000 eur a dňa 20. 02. 2017 vykonala príkaz na úhradu sumy 5.000 eur. Z výpisu z účtu žalobkyne vyplýva, že za obdobie od 01. 01. 2016 do 28. 02. 2017, kedy bol účet zrušený, tvorili vklady 16.039,86 eura a výbery 23.789,48 eura, pričom počiatočný stav účtu bol 7.749,62 eura. Obdobnou optikou súd vníma aj vyplatenie sumy 9.700 eur z dôchodkovej správcovskej spoločnosti žalovanému, ku ktorému došlo ešte počas trvania manželstva 20. 07. 2017, pričom ku dňu zániku BSM nebolo preukázané, že by tieto finančné prostriedky existovali. Súd mal za to, že nie je preto možné, aby patrili do BSM a žalobkyňa k nim ani nepredniesla žiadne ďalšie bližšie skutkové tvrdenia o tom, ako mali byť žalovaným použité a nevysvetlila, že síce vedela o tom, že mu boli vyplatené a zároveň o tom mala aj listinný dôkaz, avšak už nevedela, čo sa s nimi stalo. Záverom súd uviedol, že sporové strany sa predsa len dokázali dohodnúť, ako disponovať aspoň s časťou ich majetku, keď ich syn ako svedok uviedol, že od rodičov dostal do daru 14. 000 eur a pôdu. Vzhľadom na uvedené, boli do

výlučného vlastníctva žalobkyne prikázané hnuiteľné a nehnuteľné veci v celkovej hodnote 32.300 eur a žalovanému nehnuteľné a hnuiteľné veci a zostatky na účtoch v celkovej sume 48.465,22 eura, pričom však bolo nutné navyše zohľadniť hodnotu 6 ks hovädzieho dobytku, ktoré mu zánikom BSM zostali v hodnote 4.800 eur, teda celkovo veci a peniaze v hodnote 53.265,22 eura. Rozdiel medzi týmito sumami je 20.965,22 eura, a preto súd zaviazal žalovaného titulom finančného vyrovnania zaplatiť žalobkyni sumu 10.482,61 eura do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, pričom lehota 30 dní sa súdu, aj vzhľadom na dĺžku konania, javila ako správna a spravodlivá. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, pretože predmetom konania je vyporiadanie celého spoločného majetku sporových strán a to, akým spôsobom súd majetok rozdelí, nemá vplyv na trovy konania. Neprichádza do úvahy úspech a neúspech strany, pretože strana, ktorej boli prikázané veci do výlučného vlastníctva, je povinná na vyrovnanie podielu zaplatiť druhej strane finančnú náhradu. Vzhľadom na to, že štátu vznikli trovy v súvislosti s vypracovaním znaleckého posudku, a tento bol vyhotovený v prospech oboch sporových strán k určeniu všeobecnej hodnoty spornej nehnuteľnosti - rodinnému domu, zaviazal strany sporu rovným dielom na náhradu trov štátu.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, namietajúc, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Ako to vyplýva z výroku napadnutého rozhodnutia, súd nezapísanú stavbu zahrnul do masy BSM, a vyporiadal ju tak, že mu ju prikázal do výlučného vlastníctva. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie však nevyplýva, ako bola určená suma za uvedenú stavbu, keď znalecký posudok bol vypracovaný na rodinný dom so súp. číslom XXXX, vedený na LV č. XXX na sumu 49.700 eur, avšak podľa súdu tento rodinný dom nepatrí do BSM, ale tvorí výlučné vlastníctvo. Z napadnutého rozhodnutia nie je možné zistiť, akými úvahami sa riadil súd prvej inštancie, keď túto stavbu určil na hodnotu 46.330,94 eura, teda rozhodnutie súdu vykazuje zmatečnosť. On v priebehu celého konania konštantne uvádzal, že predmetná stavba nepatrí do BSM, nakoľko stavba bola postavená z jeho výlučných finančných prostriedkov. Nakoľko však súd prvej inštancie na pojednávaniach opakovane vyslovil svoj predbežný právny názor, že predmetná nehnuteľnosť podľa súdu patrí do BSM, pre prípad, pokiaľ by súd predsa len rozhodol o tom, že v konečnom rozhodnutí vyporiada aj uvedenú stavbu, dal alternatívne stanovisko. V žiadnom prípade nezmenil názor na to, že nehnuteľnosť tvorí jeho výlučné vlastníctvo. Súdu uvádzal, že do manželstva vstupoval s naštrenými finančnými prostriedkami na vkladnej knižke v sume 400.000,- Kčs. Skutočnosť, že ku dňu sobáša vlastnil vkladnú knižku, je preukázaná zo zabezpečeného listinného dôkazu – potvrdením banky. Je síce pravdou, že banka už nevedela poskytnúť, koľko peňazí mal na vkladnej knižke, ale pokiaľ by súd bol vyhodnotil aj ďalšie listinné dôkazy, a to evidenčné listy zo sociálnej poisťovne jeho aj žalobkyne, bol by zistil, že od roku 1987, kedy sa zobrali so žalobkyňou, do roku 1989, kedy sa stavba postavila, nemohli zarobiť toľko, aby vedeli jednak žiť, a zároveň financovať stavbu, ktorá na rozdiel od zistenia súdu, stála 344.000,- Kčs. Súdu takisto uvádzal, že so žalobkyňou nemali spoločnú domácnosť do roku 1993, nakoľko tá sa nasťahovala do jeho domu až po dokončení stavby v roku 1993, dovtedy žila v byte v D. O.. Súd prvej inštancie takisto nevyhodnotil, že ich syn sa narodil v roku XXXX, krátko na to, ako sa so žalobkyňou zobrali. Od tej doby žalobkyňa dostávala iba materskú dávku, pričom v tom čase mala aj ďalšie dieťa z predchádzajúceho manželstva, teda žalobkyňa nepracovala. Tvrdenie žalobkyne, že z predaja bytu mala byť financovaná stavba domu sa preukázalo ako nereálne, nakoľko z listinných dôkazov predložených v konaní vyplýva, že dom bol skolaudovaný dňa 04. 04. 1993, a byt sa predal až dňa 30. 06. 1993, keď už dom bol postavený a skolaudovaný. Otázkou, z čoho bola financovaná stavba rodinného domu, teda súd prvej inštancie nezodpovedal, pričom je zrejmé, že finančné prostriedky za stavbu museli byť zabezpečené. Súd prvej inštancie taktiež uviedol, že v konaní nepreukázal, že sumu 216.000,- Kčs dostal ako majetkový podiel v naturáliách od Poľnohospodárskeho družstva Bohatá. Súd sa iba stroho vyjadril k písomnému vyhláseniu jeho sestry tak, že ona síce potvrdila jeho skutkové tvrdenia, ale inými ním navrhovanými dôkazmi sa nepodarilo preukázať tieto tvrdenia. Pokiaľ bývalý štatutár nemal vedomosť o ním uvedených tvrdeniach, neznamená, že nehovoril pravdu. Súd prvej inštancie však vôbec nevenoval pozornosť ďalšiemu listinnému dôkazu, a to vyhláseniu P. D. nar. XX. XX. XXXX zo dňa 09. 12. 2022, z ktorého vyplýva, že P. D. mal vedomosť o tom, ako bývalý agronóm Poľnohospodárskeho družstva, že mu družstvo podľa transformačného zákona č. 42/92 Zb. vydalo majetkový podiel v naturálnom plnení – v obilí, v zvieratkách, v strojoch, a takisto pán D. mal vedomosť o tom, že v rokoch 1980-1987 patril medzi najväčších pestovateľov a predajcov zeleniny. Nakoľko tomuto dôkazu súd nevenoval žiadnu pozornosť, nemohol dospieť k názoru, že toto tvrdenie nepreukázal. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že sa mu nepodarilo preukázať, že vozík domácej

výroby v hodnote 200 eur a konštrukcia fóliovníkov 50 m a 30 m spolu v hodnote 2 000 eur sú jeho výlučným vlastníctvom, preto ich poňal do BSM. Je však toho názoru, že jeho tvrdenia dostatočne preukázal, pričom v tomto smere poukazuje aj na vyhlásenie P. D., ktorý potvrdil, že v rokoch 1980 až 1987 bol najväčším pestovateľom zeleniny v okolí. Zeleninu pestoval vo svojich fóliovníkoch, ktoré mal zaobstarané dávno pred uzatvorením manželstva. Pokiaľ ide o existenciu 6 ks hovädzieho dobytku v čase zániku BSM, sporným bola ich cena, pričom pokiaľ súd uvádza, že cena 1 ks dobytku je v sume 800 eur, s uvedeným nie je možné súhlasiť. V konaní opakovane uvádzal, že cena 1 ks dobytku nemohla byť viac ako 500 eur, nakoľko sa jednalo o staré vybrakované kravy. Tiež v konaní opakovane deklaroval, že ako SHR zaobstaral v rámci podnikania hnuťelné veci, ktoré takisto nemajú byť predmetom tohto konania. Uvedenému súd nevenoval žiadnu pozornosť v napadnutom rozhodnutí, hoci jeho námietky boli opakovane prednesené. Súd prvého stupňa v tejto veci rozhodol v rozpore s výsledkami vykonaného dokazovania. BSM vyporiadal v rozpore s ustanovením § 150 Občianskeho zákonníka o práve nahradiť druhému manželovi to, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok, a svojím rozhodnutím ohrozil aj ďalšie jeho práva vyplývajúce z BSM. Napadnutý rozsudok považuje za nezákonný, nezrozumiteľný a nepreskúmateľný. Navrhol, aby Krajský súd v Nitre ako odvolací súd v rozsahu tohto odvolania napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a priznal mu nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100%.

3. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadrila žalobkyňa, ktorá navrhla napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo všetkých výrokoch ako vecne správny podľa § 387 CSP potvrdiť. Súd pri svojom rozhodnutí vychádzal z vykonaného dokazovania, ustálil skutkový stav, ktorý bol potvrdený a preukázaný vykonaným dokazovaním, a teda aj správne ustálil masu BSM a zákonným spôsobom vykonal vyporiadanie. Odvolanie žalovaného považuje len za účelovo podané, ktorý počas celého konania o vyporiadanie BSM konal tak, aby sa konanie len predlžovalo, robil prieťahy v konaní. Žalovaný v odvolaní ani neuviedol, akým spôsobom má odvolací súd rozhodnúť, z akých dôvodov, v akom rozsahu, v čom vidí rozhodnutie súdu prvej inštancie ako nesprávne a jedná sa len o všeobecné závery žalovaného, ktoré nemajú žiadnu výpovednú silu.

4. K vyjadreniu žalobkyne k odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalovaný, udávajúc, že v odvolaní uviedol dôvody, ako aj rozsah odvolania, pričom jeho dôvody na podanie odvolania zreteľne a rozsiahlo odôvodnil. Rozhodnutie súdu napadol odvolaním, lebo s rozhodnutím nesúhlasí, a je to jeho zákonné právo, bez ohľadu na to, či s tým žalobkyňa súhlasí, alebo nie. Na podanom odvolaní trvá v plnom rozsahu.

5. K vyjadreniu žalovaného sa opätovne vyjadrila žalobkyňa, udávajúc, že zotrváva na jej písomných vyjadreniach, ktoré v danej veci učinila vo vzťahu k podanému odvolaniu žalovaného.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný dôvodmi podaného odvolania žalovaného (§ 380 ods. 1 CSP), bez viazanosti súdu rozsahom podaného odvolania, keďže určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu (§ 379 písm. c/ CSP) a spôsob vyporiadania vzťahu medzi stranami v danom prípade vymedzuje hmotné právo, prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania, s verejným vyhlásením rozsudku a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

7. Predmetom konania je žaloba žalobkyne o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, doručená súdu prvej inštancie dňa 22. 03. 2019, ktorou sa žalobkyňa domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov so žalovaným, keď po rozvoze manželstva neuzavreli dohodu o vyporiadaní spoločného majetku s tým, že do BSM patria nehnuteľnosti - domová nehnuteľnosť (rodinný dom) v k. ú. G., pozemok (orná pôda) v k. ú. G., hnuťelné veci, ako i zostatky finančných prostriedkov na účtoch v peňažnom ústave.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 379 písm. c/ CSP odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný, okrem prípadov, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

10. Podľa § 380 ods. 1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

11. Prejednávajúc podané odvolanie žalovaného, s ohľadom na jeho odvolacie dôvody, dospel odvolací súd k záveru, že toto odvolanie nebolo spôsobilé privodiť zmenu, resp. zrušenie napadnutého rozhodnutia v prospech odvolateľa a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Vychádzajúc pritom zo zákonnej zásady viazanosti odvolacieho súdu dôvodmi podaného odvolania sa pri prejednaní tohto odvolania odvolací súd zaoberal len žalovanými udávanými odvolacími dôvodmi.

12. Pokiaľ žalovaný v podanom odvolaní namietal, že z napadnutého rozhodnutia nie je možné zistiť, akými úvahami sa súd prvej inštancie riadil, keď hodnotu stavby - domovej nehnuteľnosti určil sumou 46.330,94 eura, odvolací súd udáva, že aj keď z napadnutého rozhodnutia síce explicitne nevyplýva, prečo hodnota nehnuteľnosti predstavuje sumu 46.330,94 eura, napriek tomu, že bola znaleckým posudkom ohodnotená na sumu 49.700 eur, táto skutočnosť je jednoznačná z obsahu spisu a predovšetkým z obsahu zápisnice z pojednávania konaného na súde prvej inštancie dňa 17. 07. 2023, ktorého pojednávania sa zúčastnil tak žalovaný, ako i jeho vtedajší právny zástupca, pričom z jeho priebehu zachyteného v zápisnici je zrejmé, že sporové strany sa zhodli na tom, že hodnota nehnuteľnosti predstavuje práve sumu 46.330,94 eura, vzhľadom na to, že od všeobecnej hodnoty nehnuteľnosti bola odpočítaná hodnota studne a žumpy, ktoré nie sú súčasťou rodinného domu a nepatria do BSM. Teda, i keď súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí konštatoval len to, že nesporná je cena domu 46.330,94 eura bez toho, že by uviedol, prečo je táto suma odlišná od hodnoty nehnuteľnosti určenej znaleckým posudkom, obom stranám sporu táto skutočnosť musela byť bezpochyby zrejmá a jednoznačná a námietka žalovaného, ktorý sa spolu so svojim právnym zástupcom priamo zúčastnil pojednávania, na ktorom bola hodnota nehnuteľnosti takto ustálená, v tom smere, že rozhodnutie je v tomto ohľade zmätočné, je nedôvodná a účelová. Rovnako je z obsahu spisu úplne nespochybniteľné, že i keď súd prvej inštancie zadal znalcovi stanoviť hodnotu nehnuteľnosti – rodinného domu so súpisným č. 2263, zapísaným na LV č. XXX pre k. ú. G., jedná sa v skutočnosti o nehnuteľnosť, ktorá nie je doposiaľ zapísaná na LV a predstavuje spoločný rodinný dom manželov a predmetom ohodnotenia, napriek jeho nesprávnej identifikácii (dovtedy nedisponujúc presnými informáciami, že sa jedná o inú stavbu), bol len uvedený rodinný dom, a nie „starý“ rodinný dom, ktorý je vo výlučnom vlastníctve žalovaného. Takáto odvolacia argumentácia žalovaného, smerujúca k sponchybnovaniu jednoznačných faktov v konaní, navodzuje skôr dojem o nedostatočnej znalosti veci, resp. len cieľovej účelovosti odvolania v tomto ohľade, keď zrejme práve bezspornosť týchto okolností viedla súd prvej inštancie k tomu, že pre strany sporu nepovažoval za zásadné v napadnutom rozhodnutí ich bližšie odôvodňovať.

13. Pokiaľ žalovaný ďalej uvádzal, že počas celého konania konštantne udával, že stavba - rodinný dom (postavený na parc. č. 2228/113) nepatrí do BSM, nakoľko bola postavená z jeho výlučných finančných prostriedkov, odvolací súd udáva, že sa stotožňuje s právnymi závermi prijatými súdom prvej inštancie a s tým, že táto nehnuteľnosť patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ako i s tým, že žalovaný nepreukázal jeho skutkové tvrdenia, že rodinný dom bol postavený z jeho výlučných finančných prostriedkov vo výške 400.000,-Kčs. Pokiaľ sa v zmysle tvrdení žalovaného malo jednať o jeho výlučné naštrené finančné prostriedky na jeho vkladnej knižke, skutočnosť, že bol v zmysle potvrdenia banky vlastníkom vkladnej knižky, preukazuje len jeho vlastníctvo tejto vkladnej knižky, a nie aj výšku naštrených finančných prostriedkov. Dôkazmi, ktoré by výšku naštrených finančných prostriedkov žalovaného preukazovali, nie sú ani evidenčné listy žalovaného a žalobkyne zo Sociálnej poisťovne, ktoré môžu poskytnúť obraz o príjmoch strán sporu, a zrejme podľa žalovaného tak i o finančnom potenciále každého z nich vytvárať úspory, nie však o skutočne vytvorených úsporách. Ani jeden z takto uvedených listinných dôkazov nedávali súdu spoľahlivý podklad na konštatovanie, že nehnuteľnosť bola postavená z výlučných prostriedkov žalovaného, tak ako tvrdil, avšak nepreukázal. V tomto ohľade nebolo povinnosťou súdu, v jednoznačnej skutkovej situácii realizácie výstavby nehnuteľnosti za trvania manželstva a existencie BSM „hľadať“ zdroj financovania stavby, tak ako namietal žalovaný, že súd prvej inštancie ani neuviedol, z čoho bola stavba financovaná, jeho povinnosťou bolo vyporiadať sa s obranou žalovaného, ktorý tvrdil, že nehnuteľnosť nepatrí do BSM a s dôvodmi tohto tvrdenia, čo súd prvej inštancie správne urobil.

14. Odvolací súd sa rovnako zhoduje so správne prijatým záverom súdu prvej inštancie, a síce, že žalovaný nepreukázal, že sumu 216.000,- Kčs dostal ako majetkový podiel v naturáliách od PD Bohatá. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil písomné vyhlásenie sestry žalovaného, v ktorom tieto skutkové tvrdenia žalovaného podporila, avšak inými navrhovanými dôkazmi zo strany žalovaného sa ho preukázať nepodarilo. Písomné vyhlásenie sestry žalovaného obsahuje jej strohé vyhlásenie, že PD Bohatá žalovanému vydalo majetkový podiel v naturáliách v hodnote 216.000,- Kčs. Takéto vyhlásenie rodinného príslušníka žalovaného, bez existencie ďalších preukazujúcich dôkazov, nepredstavuje presvedčivý podklad pre podporu tvrdenia žalovaného, na základe ktorého by bolo možné prijať záver, že toto skutkové tvrdenie žalovaného je preukázané. Tento dôkaz, ktorým sestra žalovaného povedala len jednu vetu, bez detailov, vysvetlenia, bez uvedenia, ako a kedy dané skutočnosti zistila a pod., nemá ani pre odvolací súd preukaznú dôkaznú hodnotu. Za situácie existencie ďalších dôkazov preukazujúcich tvrdenia žalovaného by toto vyhlásenie v zásade mohlo predstavovať podporný prvok k takýmto dôkazom, avšak ako samostatný dôkaz na preukázanie tvrdení žalovaného nestačí. Pokiaľ žalovaný vytýka súdu, že nevenoval pozornosť vyhláseniu P. D., je potrebné uviesť, že i na tento dôkaz je potrebné nazeráť ako na nepreukazujúci tvrdenia žalovaného. V písomnom vyhlásení P. D. potvrdil, že má vedomosť o tom, že družstvo vydalo žalovanému majetkový podiel v naturálnom plnení, ako i uviedol, že žalovaný patril medzi najväčších pestovateľov a predajcov. Z hľadiska preukázania skutkového tvrdenia, že žalovanému bol vyplatený majetkový podiel v naturáliách v hodnote 216.000,-Kčs, tento listinný dôkaz tieto skutočnosti nepreukazuje, v tomto ohľade nie je dôkazne relevantný. Skutočnosť, že menovaný uviedol, že žalovanému bol vydaný majetkový podiel v naturáliách, ešte nepreukazuje, že sa jednalo o majetkový podiel v konkrétnej hodnote, ako ani uvedené nepreukazuje to, že žalovaný bol jedným z najväčších predajcov a pestovateľov, v zásade sa jedná o nešpecifikované konštatovanie, ktoré vo vzťahu ku konkrétnym skutkovým tvrdeniam žalovaného nemá preukaznú hodnotu.

15. Rovnakou optikou, z hľadiska nepreukázania skutkových tvrdení žalovaného treba nazeráť i na nepreukázanie tvrdenia, že vozík domácej výroby v hodnote 200 eur a konštrukcia fóliovníkov 50 m a 30 m, spolu v hodnote 2 000 eur, sú výlučným vlastníctvom žalovaného. Súd prvej inštancie opäť správne uzavrel, že žalovaný svoje skutkové tvrdenia, že by tieto položky netvorili masu BSM nepreukázal. Opakovaný poukaz žalovaného na písomné vyhlásenie P. D. a na to, že menovaný potvrdil, že žalovaný bol najväčším pestovateľom zeleniny v okolí vo vzťahu k uvedenému nemajú žiadnu preukaznú hodnotu. Okrem toho, že žalovaný tvrdil, neposkytol na preukázanie týchto jeho tvrdení žiadne dôkazy. Pokiaľ ďalej žalovaný namietal cenu 800 eur za 1 ks dobytku s tým, že cena 1 ks dobytku nemohla byť viac ako 500 eur, odvolací súd udáva, že v tomto smere postupoval súd prvej inštancie správne, keď vychádzal z ceny 1 ks dobytku 800 eur, majúc za to, že cenu dobytku žalobkyňa dostatočne preukázala, keď predložila súdu dôkazy o cene dobytku ponúkaného na predaj formou inzerátov, dokonca s cenou vyššou ako bola ňou navrhovaná v tejto veci. Žalovaný, ktorý namietol cenu 1 ks dobytku vo výške 800 eur, okrem toho, že popieral tieto skutkové tvrdenia žalobkyne, ktoré boli substancované, nepredložil žiadny dôkaz na podporu jeho tvrdení a jeho popretie skutkových tvrdení žalobkyne bolo neúčinné. Pokiaľ napokon žalovaný v podanom odvolaní namietal, že ako SHR zaobstaral v rámci podnikania hnutelné veci, ktoré nemajú byť predmetom konania, pričom podľa jeho názoru súd prvej inštancie uvedenému nevenoval žiadnu pozornosť, z takto všeobecne formulovanej odvolacej námietky žalovaného odvolaciemu súdu nie je zrejmé, čo konkrétne žalovaný vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu namieta a táto jeho námietka tak nie je spôsobilá odvolacieho prieskumu. Nedôvodnou je i námietka žalovaného, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné. Napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie spĺňa kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutia v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie predovšetkým zodpovedá základnej štruktúre odôvodnenia rozhodnutia, súslednosti jednotlivých častí odôvodnenia, ale aj ich obsahovej (materiálnej) náplni, čím sa napĺňajú najmä kritériá určitosti (prehľadnosti), zrozumiteľnosti a presvedčivosti rozhodnutia. Napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie tak nie je arbitrárne, nie je výsledkom svojvôle súdu a nie je nepreskúmateľné.

16. S ohľadom na uvedené, dospel odvolací súd k záveru o vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia, ktoré v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

17. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnej žalobkyne v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie obsadený súdnym úradníkom samostatným uznesením.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).